

opusdei.org

Don Alvaros reiser til Skandinavia

25 år etter Det annet vatikankonsil oppfordret paven Johannes Paul II, Kirken til med fornyet kraft å anstrenge seg i sitt oppdrag til å forkynne evangeliet til folkeslagene, ved en apostolisk handling paven kalte "nyevangelisering" eller "reevangelisering".

02.04.2014

En av msgr. Álvaro del Portillos apostoliske drømmer var at Opus Dei kunne arbeide i Folkerepublikken

Kina, for å bidra til å spre Kristi lys i dette enorme landet. Denne bestrebelsen begynte å fullbyrdes i slutten av 1980, da han opprettet det første senteret i Hong Kong, og to år senere, da han begynte det verdifulle arbeidet i Sørøst-Asia: Singapore.

I desember 1982 informerte don Álvaro pave Johannes Paul II om de mål og skritt som Opus Dei hadde tatt i Asia, og fremla sitt ønske om å komme til Kina så snart som mulig. Paven roste denne bestrebelsen, men sa at han var mer bekymret for situasjonen i de skandinaviske landene, siden de hadde fjernet seg mye fra den kristne tradisjonen. Da prelaten hørte disse ordene, forsto han at Gud foretrakk at han skulle endre kurs for sine prosjekter og begynne å arbeide i disse landene i Nord-Europa så snart som mulig. [1]

I et brev msgr. del Portillo skrev til prelaturets troende noen dager

senere, der han ønsket dem god jul, sa han følgende: *Nå ønsker jeg å betro dere oppgaven med å utvide Verkets apostoliske arbeid, og at dere med deres bønner og oppofrelser, glede og gavmildhet, utfører arbeidet i de kalde strøkene i Nord-Europa: de skandinaviske landene.*[2]

Apostolatet i disse områdene ble til et dypt ønske hos don Álvaro, som han viet mye energi og kraft til. Han visst at det ikke ville bli lett å høste frukter på kort sikt, men han var overbevist om at Gud ville gi dem den støtten de trengte. Når han henviste til oppgavene hans sognebarn ville møte der, kommenterte han: *Det er meget vanskelig! Men selv om det er meget vanskelig, vet vi at vi kan regne med en enda større nåde fra Gud, for når Gud sender oss ut for å pløye en åker, sørger Han for at vi har alle de redskapene vi trenger for å bryte den harde og tørre jorden. Når vi drar dit,*

kommer Gud til å gi oss all den nåde vi trenger for å vekke sjelene.[3]

I de første månedene i 1983 kunne msgr. del Portillo ikke være borte fra Roma, på grunn av omstendighetene rundt utgivelsen av den pavelige bullen *Ut Sit*, som ble proklamert 19. mars. Men allerede dagen etter, 20. mars, dro han på en reise til Norge, Finland, Sverige og Danmark for å undersøke mulighetene for apostolisk arbeid: så ivrig var han etter å utføre pavens oppdrag. Ved å følge den hellige Josemarías eksempel, ønsket han å virkeliggjøre Opus Deis "forhistorie" i disse landene, for å bli kjent med dem direkte, etabler personlige kontakter og studere *in situ* hvilke apostoliske initiativ som kunne være mest hensiktsmessige. Han besøkte kirkene i de byene han kom til, for å be for nyevangeliseringen.[4]

I Stockholm hadde han gleden av å delta i innvielsen av den nye domkirken, invitert av kardinal Höffner, erkebiskop av Köln, som ledet seremonien. Det var første gang på flere hundre år at en katolsk prosesjon dro gjennom noen av byens gater. Senere, i Roma, arrangerte han et møte med medlemmer av Den nordiske bispekonferansen, for å informere dem om Opus Dei, ettersom noen av dem tidligere hadde fremført reservasjoner mot at dette apostoliske arbeidet skulle startes i deres bispedømme.

Ved denne utspørringen svarte prelaten på alle spørsmål som ble stilt til ham, selv om noen av disse ble uttrykt på en temmelig brysk måte. Det er ingen overdrivelse å beskrive det slik. En av deltakerne spurte: "Hvorfor forhindret ikke Opus Dei den spanske borgerkrigen?" Don Álvaro svarte

med et vennlig smil at *da den spanske borgerkrigen begynte, besto Opus Dei av en 34-årig prest, to personer på omtrent samme alder som begge var lærere, en på universitetet og en på gymnaset, i tillegg var det åtte til ti andre personer, som alle var studenter. Hvordan kunne vi forhindre en borgerkrig?[5]*

Biskopen i Stockholm ønsket at Opus Dei sentre skulle opprettes i hans bispedømme, som omfattet hele landet; men Helsinkis biskop derimot var motstander av dette. Da møtet var over, vendte don Álvaro seg til ham i en privat samtale og sa: ”Opus Dei kommer ikke til å starte noen virksomhet i Deres bispedømme, ettersom jeg ikke kommer til å be Deres Eksellense om det, men jeg er overbevist om at vi en dag kommer dit, fordi De kommer til å be meg om det.” Og det skjedde: i 1987 ba biskopen i Helsinki, msgr. Versuren, om at Opus Dei skulle komme til

Finland, og samme år begynte prelatrets apostoliske arbeid i de tusen sjøers land.[6]

Den første reisen til Skandinavia varte en uke. Da kan kom tilbake til Roma, sa msgr. del Portillo til medlemmene: *Jeg ber om deres forbønner for Opus Deis arbeid i disse landene, som er meget kalde, ikke bare fordi det er mange minusgrader der på denne tiden av året, for ikke å snakke om vinteren; men fordi de har fjernet seg svært langt fra Gud. Det er veldig trist. Danmark og Sverige, har for eksempel kommet meget langt når det gjelder den materielle velferden og levestandarden, men de er fullstendig atskilte fra Gud. Jeg ber om deres forbønner, for at vi skal få mulighet til å dra dit, i denne – som vår Fader kalte – overmåte skjønne krigen i fredens tegn, med glede, i Guds tjeneste.[7]*

Senere, da de første av Verkets medlemmer slo seg ned i Sverige, viste msgr. del Portillo all sin faderlige og moderlige kjærlighet, forent med stor klokskap, for å passe sine sønners og døtres åndelige og fysiske helse; de måtte jo leve i hedenske omgivelser, og fra et klimamessig synspunkt i et miljø svært ulikt de landene de kom fra. Dr Waldstein fra Østerrike minnes at: *han var helt og holdent klar over våre problemer og han tok vare på oss på en helt utmerket måte.*[8] Don Álvaro reiste til de skandinaviske land åtte ganger, til og med midt på vinteren, for å gi andre sin kjærlighetsfulle varme: i 1983, 1984, 1986 (to ganger), 1987, 1989, 1991 og 1993. Siden de var få i begynnelsen, hjalp han dem til og med i husarbeidet: med matlagingen, borddekking osv. Man opplevde virkelig at han var en far som sto til tjeneste for sine barn.[9]

Eksemplet med de nordiske landene var bare en liten del av en mer omfattende pastoral plan, som ble utformet i samsvar med pavens ønsker. Da den europeiske bispesynoden ble avsluttet i 1985, gjenglød på nytt det misjonsoppdrag som Johannes Paul II ønsket å formidle til Kirken, og i desember skrev msgr. del Portillo et pastoralt brev til prelaturets troende, der han innstendig oppfordret dem til å samarbeide for å oppnå dette målet: *Kirkens situasjon i de europeiske landene med en gammel kristen tradisjon vekker stor bekymring hos paven. Ved gjentatte anledninger har Johannes Paul II hevet røsten og innstendig oppfordret til en nyevangelisering av de vesteuropeiske landene og i andre regioner, der man kan se så mange symptomer på en åndelig aldring, en forkalket mentalitet, og til og med en dødens mentalitet. Med dette brevet, mine døtre og sønner som lever og arbeider*

på disse stedene, ville jeg gjerne innprente i deres sjeler en sterk vilje til å utrette mer, nå flere mennesker, på nytt plante evangeliet i disse landene, som har gitt Kirken så mange helgener i århundrenes løp. (...) Ved noen av de siste audiensene – jeg forteller dette direkte, for paven selv ga meg tillatelse til det – ba han meg om at vi, i vårt apostoliske arbeid, måtte vie oss med særlig hast til landene i det gamle Europa. Slik uttrykte Den hellige far seg, og utfra sammenhengen tolket jeg det slik at dette også inkluderte USA og Canada, der de samme fenomenene har skjedd. Paven stoppet opp, mitt i en tankerekke fylt av store håp: disse landene, som har stått i troens tjeneste i så mange århundrer – noen i nesten to tusen år – og som nå befinner seg i en så vanskelig situasjon at de må vende tilbake til sine kristne røtter.[10]

Opus Deis prelat samarbeidet personlig i dette oppdraget, ved å reise til foreninger som viste interesse, og ved å oppmuntre til forskjellige initiativ for evangelisering, både i Den gamle verden og i Nord-Amerika. Dessuten arrangerte han to møter i Roma, der hvert av dem varte en uke, for å ta beslutninger om de apostoliske planene, etter Den hellige Fars anvisninger, og for å starte det modige arbeidet med å spre den hellige lære, *in nomine Domini*. I november 1986 arrangerte han to liknende arbeidsmøter, denne gang i Spania.[11]

For at disse apostoliske initiativene skulle få den tilsiktede virkning, satte don Álvaro alltid samme betingelse, som skulle være et nødvendig og vesentlig utgangspunkt: *Vi må – sa han, – begynne med å forbedre oss selv, ettersom ingen kan gi bort det han ikke har, og vi må bringe Gud ut*

til sjelene.[12] Senere oppmuntret han alle til å vise utholdenhet og ikke miste motet.[13]

---

[1] Jf Vitnesbyrd fra Marlies Kücking, AGP, APD T-18376, s.140.

[2] Del Portillo, Á., *Cartas...*, vol.1, nr. 65.

[3] Del Portillo, Á., *Sagt på et familiært møte, 1-1-1983*, AGP, serie B. 1.4 T-830101.

[4] Jf Vitnesbyrd fra msgr. Javier Echevarría Rodríguez, AGP, APD T-19544, ss. 219-220.

[5] Del Portillo, Á., *Sagt på et familiært møte, 6-III-1988*, AGP, serie B.1.4 T-880306.

[6] Jf Vitnesbyrd fra msgr. Javier Echevarría Rodríguez, AGP, APD T-19544, s.461.

[7] Del Portillo, Á., *Sagt på et familiært møte*, 28-III-1983, AGP, serie B.1.4 T-830328.

[8] Vitnesbyrd fra Elisabeth Maria Waldenstein, AGP, APD, T- 18478, s.1.

[9] Jf Vitnesbyrd fra msgr. Javier Echevarría Rodríguez, AGP, APD T-19544, s. 830.

[10] Del Portillo, Á., *Cartas...*, vol. 2, nr. 373-374.

[11] Jf Vitnesbyrd fra Marlies Kücking, AGP, APD -T-18376, s. 140.

[12] Del Portillo, Á., *Sagt på et familiært møte*: AGP, Biblioteca, P01, 1986, 223.

[13] Se f.eks. brevene skrevet til regionalvikarene i Canada, Holland og til alle medlemmenejulen 1986:

Del Portillo, Á., *Carta* til José Luis Soria, AGP, APD, C-860111; Del Portillo, Á., *Carta* til Hermann Steinkamp, APG, APD C-860520; Del Portillo, Á., *Carta* fr. 15-XII-86, APG, APD C-861215.

---

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://opusdei.org/nb-no/article/don-
alvaros-reiser-til-skandinavia/](https://opusdei.org/nb-no/article/don-alvaros-reiser-til-skandinavia/)
(25.03.2025)